

בעזה"ש"ת

סֵפֶר

שִׁכְר וְעוֹנֵשׁ

חֵלֶק שְׁנִי

סֵדֶר שְׁמוֹת

כָּרַךְ ב'

פְּרָשִׁיּוֹת וַיְקַהֵל - פְּקוּדֵי

סֵפֶר אֹר הַזֹּהַר

בו יבאר נחיצות למוד עניני שכר ועונש, שישים אל לבו מהענשים הגדולים אשר מענישים את האדם בעולם הזה ובעולם העליון על כל עברה ועברה, וכמה שעות מימי חייו הלכו לבטלה, ואין יכולים לשער מה שנפש הרשע תסבל בעולם הבא. וידע האדם כמה הפסיד תענוגי הגן עדן ועולמות הנצח, ויתבונן אז בשכלו האז כי יפה שעה אחת בתשובה ומעשים טובים בעולם הזה מפל חיי העולם הבא, והשכר הגדול אשר משלמים לאדם בזה ובבא על כל מצוה ומצוה ועל כל דבור ודבור של תורה, וברגע קטן יכול להפך הפל לטובה להיות מבני עליה, לזכות ל"עין לא ראתה אלקים וזלתך יעשה למחפה לו". ובלמוד הזהר תמידים כסדרם יטהר נשמתו ויזכה למעלות עליונות פידוע מדברי האריז"ל.

יצא לאור בפעם הראשונה שנת תשס"א 5000 עותקים, ובפעם שניה 250.000, וכעת יוצא לאור מחדש שנת תשע"א

הוצאת:

שע"י "חברה מזכי הרבים העולמי" מפעל עולמי להצלת הדת

מיסודו של הגה"צ רבי שלום יהודה גראס
כ"ק מרן אדמו"ר מהאלמין שליט"א

MIFAL HAZOHAR HOILUMI
CIO CHEVREH MAZAKEI HARABIM HOILUMI
Under The Supervision Of Rabbi Sholom Yehuda Gross
The Head Of The Rabbinical Court Of Holmin

לקנות הספרים במחיר מוטבסד:
אצל חנות הספרים של ר' פנחס ראובן הי"ו
ברחוב השומר 74 בני ברק

או אצל "מפעל הזוהר העולמי"
רחוב נחל לכיש 24/8 רמת בית שמש ארץ ישראל
טל: 02-995-1300 / פקס: 054-843-6784

Cong. Of Holmin, Nachal Lachish 24/8
Ramat Beth Shemesh 99093, Israel
Tel: 054-843-6784 / fax: 02-995-1300
[hazohar.com@gmail.com](mailto: hazohar.com@gmail.com)

"דע שהלומדים זזה"ק בחול שעה אחת, מקבלים שכר כמו שנה שלימה. בשמחה, כמו אלף שנה, ובצער, כמו מאה אלף שנה. בשבת, כמו אלף שנה תורה, בשמחה, כמו מליון שנה, ובצער, כמו מאה מליון שנה תורה". (פסא מלה, הרי"ח הטוב, אורחות צדיקים, אבדר"ג).

אמונה בשכר ועניש

בראשית פאן רמוז גמול. צריך לידע האדם ולתקע אמונה שלמה בלבנו, שהקדוש ברוך הוא מעניש את הרשעים, ומשלים שכר טוב לצדיקים, וזה רמוז פאן ביום ראשון במה שכתבנו לעיל, דאמר רבי אבהו, "והארץ היתה תהו", אלה מעשיהם של רשעים, ויאמר אלהים: יהי אור", אלה מעשיהם של צדיקים (בראשית ובה ב), ופאן רמוז גמי עניש ושכר דבאמרו "תהו" אלה מעשיהם של רשעים, מה נאמר שם "וחשך על פני תהום", זהו ענישם של רשעים. "ורשעים בחשך ידמו" (שמואל א, ב ט). והצדיקים מה נאמר בהם "יהי אור", דמנוחתם תהיה כבוד, ואורה ושמחה. ובעל תשובה צריך לידע באמונה שלמה, שיש עניש ושכר, ובזה יבוא לסור מדרך רע ויעשה טוב. (גנזי המקלע עמוד סד; אורחות התורה לאביר יעקב ז"ע)

הרשות נתונה לכל מי שברצונו להדפיס קטעים מספר זה או כל הספר בכל לשון שהוא בכל מדינה ומדינה, כדי להרבות תורה ויראת שמים בעולם ולעורר לבות אחינו בני ישראל לתשובה שלימה.

סֵפֶר שְׁכָר וְעוֹנֵשׁ

הַמְבָאָר עֲנִינֵי שְׁכָר וְעוֹנֵשׁ, שֶׁהוּא אֶחָד מֵהַסִּידוֹת הַגְּדוֹלִים בְּקִדְשֵׁת
יִשְׂרָאֵל וְטִהָרְתָן (חֲפֵץ חַיִּים "צִפִּית לִישׁוּעָה")

בוּ יִבְאָרוּ עֲנִינֵי יִרְאֵת שְׁמַיִם וְהַתְּעוֹרְרוּת, וְתִקְוֵי הַתְּשׁוּבָה וּמַצּוֹת
הַתּוֹכְחָה וְכֵן גּוֹדֵל הַפְּגָם הַמְּגִיעַ לְנַפְשׁ וְגוֹף הָאָדָם מִחַמַּת אֵי יְדִיעַת
עֲנִינֵי יִרְאֵת שְׁמַיִם וְיִרְאֵת הָעֲנֵשׁ, וּמְבָאָר הַגֵּר "א בְּמִשְׁלֵי (י"ב, י"ד),
גּוֹדֵל הַזְּכוֹת שֶׁיֵּשׁ לְמִזְכָּה הַרְבִּים וּמוֹכִיחַ אֶת חֲבֵרוֹ, וְאֵם שְׁמַע,
מְקַבֵּל שְׁכָר עַל כָּל מַה שֶׁיַּעֲשֶׂה לְדוֹרוֹת, וְגַם אִם לֹא שְׁמַע, אֲזַי מְקַבֵּל
כָּל חֶלְקוֹ הַטּוֹב, וְזֶה שֶׁלֹּא שְׁמַע לֹקַח מִמֶּנּוּ אֶת חֶלְק הַגִּיהֵנוּם שְׁלוֹ.
(וְכֹן כְּתֹב הַ"אוֹהֵב יִשְׂרָאֵל" בְּפִרְשֵׁת קִרְח, עֵזֶר שָׁם, וּמְקוּרוֹ בְּסֵפֶר שַׁעַר הַגְּלוּגְלוּלִים
הַקְּדָמָה כ' דָּף כ' עֲמוּד א' ד"ה וְהִנֵּה לְסִפָּה זו). וּבִזְהַר (פִּרְשֵׁת תְּרוּמָה קכ"ט ע"א)
אֲמָרוּ, שֶׁצָּרִיף הָאָדָם לְמִרְדֵּף בְּתֵר חֲיִיבֵיָא וְלְמִזְכָּה לְהוֹ כְּמֵאוּ דְרִדְרִיף
בְּתֵר חֲיָיו, עכ"ל.

כָּל זֶה מְלַקֵּט מִדְּבָרֵי חו"ל בְּש"ס בְּכָלֵי יְרוּשָׁלַיִם וּמִדְּרָשִׁים, זֶה֩ר
הַקְּדוֹשׁ וְתִקְוֵנִים [עַל פִּי פִּרוּשׁ הַסֵּלֶם] וְסִפְרֵי הָרָאוּשׁוֹנִים, וּמְסִפְרֵי
מוֹסָר מְגִדּוּלֵי הָאֲחֵרוֹנִים זי"ע, וְדְבָרֵיהֶם הַקְּדוֹשִׁים חוֹצְבִים מִלְּהַבּוֹת
אֵשׁ, מִלְּהִיבִים בְּנֶפֶשׁ הָאָדָם לְעַבּוֹדַת הַבּוֹרָא. דְּבָרִים הָעוֹמְדִים בְּרוּמוֹ
שֶׁל עוֹלָם וּבְנֵי אָדָם מְזַלְזְלִים בָּהֶם וְאֶפִּילוּ הַלּוֹמְדִים וְהִירְאִים,
מִחַמַּת חֶסֶד וְיְדִיעָה. וְעַל יְדֵי סֵפֶר זֶה יִהְיֶה יָד הַכֹּל מִמִּשְׁמָשׁוֹן בְּהוֹן
וְיִזְכְּרוּ לְלַמֵּד וּלְלַמֵּד לְשִׁמּוֹר וְלַעֲשׂוֹת וּלְקַיֵּם.

וְהוּא אוֹצֵר נִפְלֵא אֲשֶׁר בּוֹ יִמְצְאוּ רַבָּנִים, מְגִידֵי שִׁיעוֹר וְרָאוּשֵׁי
יְשִׁיבוֹת, מְלַמְדִים וּמְחַנְכִים וְכָל אִישׁ יִשְׂרָאֵל, אֶת הַדְּרָף אֲשֶׁר יִלְכוּ
בָּהּ וְאֵת הַמַּעֲשֶׂה אֲשֶׁר יַעֲשׂוּן.

וְהַלּוֹמֵד בְּסֵפֶר זֶה בְּלִתֵּי סִפְק יִקְבֵּל תּוֹעֵלַת גְּדוּלָה וְנִפְלְאוּת
וְהַתְּעוֹרְרוֹת עֲלִיוֹנָה לְהַתְּאֵמֵץ וְלְהַתְּחַזֵּק לְקַיֵּם מִצְוֹת הַבּוֹרָא יִתְבָּרַךְ
שְׁמוֹ.

ספר שכר ועונש

בו יבואר גודל ענין הלימוד של עניני שכר ועונש,
והעונשים הגדולים אשר מענישים את האדם בעולם הזה
ובעולם העליון על כל עבירה ועבירה

השכר ועונש הוא אחת מיסודות הגדולות בקדושת ישראל וטהרתן

גם יבואר בו עניני יראת שמים והתעוררות,
וגודל הפגם המגיע לנפש וגוף האדם הנכשל
באי ידיעת עניני יראת שמים ויראת העונש חס
ושלום, ואופן ותיקוני התשובה.

כל זה מלוקט מדברי חז"ל בש"ס בבלי ירושלמי ומדרשים,
זוהר הקדוש תיקונים וספרי הראשונים, ומספרי מוסר
מגדולי האחרונים זלה"ה, ודבריהם הקדושים חוצבים
מלהבות אש, מלהיבים נפש האדם לעבודת הבורא. דברים
העומדים ברומו של עולם ובני אדם מזלזלים בהם, ואפילו
הלומדים והיראים מחמת חסרון ידיעה. ועל ידי ספר זה
יהי יד הכל ממשמשיך בהן ויזכרו לשמור ולקיים.

בו ימצאו רבנים, מגידי שיעור וראשי ישיבות, מלמדים
ומחנכים את הדרך אשר ילכו בה ואת המעשה אשר יעשון.
גם כל בני אדם ימצאו בו הדרכה נפלאה איך להדריך את
ביתם לתורה ויראת שמים.

המעייין בספר זה בלתי ספק יקבל תועלת גדולה ונפלאה בהתעוררות
בלתי גבול להתאמת ולהתחזק לקיים מצות הבורא יתברך שמו על
ידי שידע כל עניני שכר ועונש.

הרשות נתונה לכל מי שברצונו להדפיס קטעים מספר זה או כל הספר בכל
לשון שהוא בכל מדינה ומדינה, כדי להרבות תורה ויראת שמים בעולם
ולעורר לבות אחינו בני ישראל לתשובה שלימה.

בס"ד

מפתח הפרקים

- פרק א.** מעלת לימוד ספר הזוהר והתיקונים.....**א**
- פרק ב.** לימוד הזוהר בטהרה.....**כט**
- פרק ג.** לימוד הזוהר מונע גלגול הנשמה.....**לא**
- פרק ד.** הזוהר תיקון להשכינה ומקרב הגאולה.....**לה**
- פרק ה.** אור הזוהר טעם התורה.....**מד**
- פרק ו.** אור הזוהר מוצנע בתלמוד ובפוסקים.....**מט**
- פרק ז.** ידיעת הבורא על ידי חכמת הקבלה.....**נו**
- פרק ח.** סגולת הזוהר.....**נו**
- פרק ט.** מי ומתי ראוי ללמוד הזוהר.....**סה**
- פרק י.** בחודש אלול ללמוד התקונים בשופי.....**ע**
- פרק יא.** התנגדות להזוהר הקדוש.....**עח**
- פרק יב.** העלם וגילוי הזוהר.....**פ**
- פרק יג.** החיוב והשלילה ללימוד הזוהר.....**פה**
- פרק יד.** גדולי החסידות בשבח לימוד הזוהר.....**צו**
- פרק טו.** מעלת אמירת אותיות הזוהר והתיקונים.....**צח**
- פרק טז.** ליקוט נפלא אודות תורות הח"ן.....**קב**
- פרק יז.** נפלאות רבי שמעון בר יוחאי.....**קכב**
- פרק יח.** לימוד הזוהר הקדוש במירון.....**קכח**
- פרק יט.** ליקוט מאמרי חז"ל אודות לימוד סתרי תורה לפני התגלות הזוהר.....**קל**

אור תוכן הפרקים **הזוהר**

- פרק כ.** דברי גדולי הראשונים המתארים את הקבלה. **קלג**
- פרק כא.** סדר השתלשלות מסירת סתרי התורה בספרי הקדמונים **קלז**
- פרק כב.** התגלות ספר הזוהר **קמג**
- פרק כג.** מדוע לא נתגלה ספר הזוהר להקדמונים **קמו**
- פרק כד.** תולדות רבי שמעון בן יוחאי ובנו רבי אלעזר. **קמח**
- פרק כה.** הסתלקות וקבורת רשב"י **קנו**
- פרק כו.** הסתלקות וקבורת ר"א בן רשב"י **קסא**
- פרק כז.** דימוי רבי שמעון בר יוחאי למשה רבינו **קסד**
- פרק כח.** חלקי הזוהר **קסח**
- פרק כט.** מפרשי הזוהר **קעט**
- פרק ל.** הבקעת אור הקבלה בצפת **ר**
- פרק לא.** העליה למירון מימי המשנה עד ימינו **ריד**
- פרק לב.** שמחת ל"ג בעומר **רכא**
- פרק לג.** גודל מעלת התפלה במירון **רכח**
- פרק לד.** "חאלאקע" בל"ג בעומר במירון **רכט**
- פרק לה.** רושמי העליה במירון **רל**
- פרק לו.** להיות במחיצתו בעולם הבא **רלא**

מפתח

תוכן הענינים

פרק א

מעלת לימוד ספר הזוהר והתיקונים

- א. מי שלא למד רזין דאורייתא לא זכה לפנימיות הקב"ה א
- ב. אור ששת הימים גנוז בזוהר א
- ג. האור החיים הק' מעריך את הבעש"ט כבר-סמכא בתורת הסוד ב
- ד. לימוד הזוהר תיקון האדם בזה ובבא ג
- ה. ע"י לימוד תורת הח"ן בחיות דקדושה נברא אור שיכולים לראות שרפי מעלה ו
- ו. עמקות בסוד מאפשר פקידת עקרונות וריפוי חולים ו
- ז. האר"י ז"ל זכה להשגותיו ע"י יגיעתו הגדולה בזוה"ק ו
- ח. ה"מגיד" הבטיח להבית יוסף שכשילמד תורת הסוד יפתחו לו שערי אורה ח
- ט. מי שאינו מאמין ולומד תורת הח"ן הוא בבחינת "מפריד אלוף לא יראה מאורות" ח
- ט*. מי שהוא שלם גם בסתרי תורה נקרא משכיל ט
- י. כמה גדול השכר בלימוד תורת הסוד וההפסד בהעדר לימודה י
- יא. מי שלא נמשך אחר תורת הסוד, בהכרח שאינו מרגיש דבר הקדוש באמת יב

יד אור בשער הזוהר

- יב.** שלימות התורה רק ע"י תורת הח"ן יב
יג. בכל יום גילוי חדש ללימוד הזוהר יב
יד. הנשמה מושבעת ללמוד רזי התורה יב
טו. גודל מעלת לימוד הזוהר והתיקונים יג
טז. עיקר לימוד הקבלה - הזוהר והתיקונים טו
יז. הזוהר והתיקונים - נשמת התורה עוגן הצלה נגד כל
רע יז
יח. העוסק בחכמת הקבלה נקרא בן להקב"ה; בלימוד
הפשט נקרא עבד יח
יט. הזוהר מסוגל לזכך הנשמה כ
כ. ע"י לימוד הזוהר זוכים לכל מדות טובות שבעולם כ
כא. אמירת זוהר בכל יום מסוגל לפרנסה כא
כב. לימוד הזוהר מביא את האדם לידיעת ודביקת
הבורא כא
כג. לשון הזוהר מעורר לעבודת השם כא
כד. עצם תיבות ודיבורי הזוהר מקשרין האדם
לאין-סוף כא
כה. לא ימנע מקריאת הזוהר הגם שהדברים סתומים
וחתומים כב
כו. מי שהוא בעל עסק גדול יהי רוב לימודו בזוה"ק, כי
הוא מאיר במקום החושך כב
כז. החוזה מעריך את ס' אור החיים ומאור עינים כספר
הזוהר כב
כח. לימוד או אמירת הזוהר בבוקר השכם מועיל
לטהרת הנפש ותאוות לימוד התורה כג

- כט.** ע"י טעימת יינה של תורה, פנימיות התורה, מתעורר האדם באהבה נפלאה שלמעלה מן הדעת וההשגה כג
- ל.** עסק חכמת הסוד מונעת התנשאות חכמות חיצוניות ונדחה מפניה כהחושך מפני האור כד
- לא.** לימוד הזוהר, תיקונים וזוהר חדש, מעלות השחר עד צאת הכוכבים מנע שריפת התלמוד כה
- לב.** אפילו בעת עצלות וכבדות יתגבר בלימוד הזוהר כה
- לג.** חוק ולא יעבור ללימוד הזוהר מסדר השבוע כו
- לד.** לימוד הזוה"ק אפילו בלי הבנה חשובה לפני ה' כו
- לה.** אם אין מעטרים לימוד הנגלה השנתי בלימוד הקבלה יום אחד, לימוד המשנה אינו כלום כח
- לו.** ילמוד אדם זוהר בחשק גדול כח
- לז.** מי שלא ראה אור הזוהר לא ראה אור מימיו כח

פרק ב

לימוד הזוהר בטהרה

- א.** טבילת עזרא הכרח ללימוד תורת הח"ן; לימוד הקבלה ללא טהרה גורמת מינות ואפיקורסות כט
- ב.** רמז לטבילת עזרה ל
- ג.** למד זוהר, תיקוני זוהר ותהלים במים הקפואים לא

פרק ג

לימוד הזוהר מונע גלגול הנשמה

- א.** עיקר בריאת האדם שילמוד חכמת הנסתר לא
- ב.** דיבורי הזוה"ק הם קישוטי נפש החיים לנשמת האדם..... לא

- ג. כל אות ואות מהזוהר הוא תיקון לנשמה לב
 ד. צריך לטרוח בפרד"ס התורה עד היכן שיכול להשיג, ואם לאו נשמתו תתגלגל עוד פעם לב
 ה. הרח"ו הי' צריך לעסוק תמיד בכל יכלתו בספר הזוהר, מפני שבאחד מגלגוליו לא האמין בזה לג
 ו. אליהו הנביא אמר לרשב"י שבדור האחרון יתפרנסון מתורתו שתהי' מתוק לנפש ומרפא לעצם לג
 ז. "המאור שבה מחזירו למוטב" - הכוונה לתורת הסוד לד

פרק ד

הזוהר תיקון להשכינה ומקרב הגאולה

- א. לימוד הזוהר באמת הוא סעד וסמך לשכינה לה
 ב. ביטול הדינים הוא ע"י לימוד פנימיות התורה לו
 ג. הזוהר נתגלה לדור האחרון כי בו יצאו מן הגלות לח
 ד. גאולת ישראל ע"י לימוד הזוהר מב
 ה. בזכות הזוהר תפרח ישועת ישראל מג
 ו. ע"י הזוהר יתבטלו כל הקליפות מד

פרק ה

אור הזוהר טעם התורה

- א. הלימוד בכתבי האריז"ל לא יהי' מפני החקירה, אלא להאיר על נפשו אור צח ומצוחצח מד
 ב. אפשר לאדם שיהי' בקי בש"ס ופוסקים, ובאותו הזמן עם הארץ גמור מה

אור תוכן העניינים **הזוהר** יז

- ג. מצוה לגלות סתרי תורה ורזין עליונים לבער קוצים
מן הכרם מח

פרק ו

אור הזוהר מוצנע בתלמוד ופוסקים

- א. כל דברי התנאים והאמוראים יסודתם בהררי קודש
מסוד התורה מט
- ב. גליא ורזין דאורייתא יחדיו יהיו תואמים נא
- ג. הדוחה חלק הנסתר של התורה, דוחה כולה, ונענש ... נג
- ד. כשלומדים נגלה דתורה, אנו מדברים עם נשמות
ופנימיות התורה נג
- ה. ע"י סוד התורה ידע להבחין בין איסור להיתר נד

פרק ז

ידיעת הבורא על ידי חכמת הקבלה

- א. אי אפשר לבוא לידיעת הבורא בלי חכמת הקבלה נו

פרק ח

סגולת ספר הזוהר

- א. הזוהר מקור לכל ספרי היראים נו
- ב. ראוי ללמוד הזוהר והתיקונים עם תינוקות בני תשע
זו
- ג. קריאת הזוהר, אעפ"י דלא ידע מאי קאמר, הוא
תיקון לשכינה הק' ולנשמתו נו
- ד. הלומד זוהר, אעפ"י שאינו מבין, הקב"ה מתקן
דבריו נו

ח אור בשער הזוהר

- ה. ללמוד זוהר ותיקונים או זוהר חדש קודם התפילה .. נח
- ו. זוהר הכנה לתפילה נח
- ז. לימוד הזוהר מוביל לתשובה באמת נח
- ח. הזוהר קדוש ונורא, אך אין ערכו כהתיקונים נט
- ט. על ידו יכולים לראות נועם ה' ס
- י. לשונו מזכך הנשמה ס
- יא. סגולה להנצל מחכמות חיצוניות ס
- יב. סגולה לטהר הנשמה ס
- יג. להנצל ממחשבות זרות בעת התפילה סא
- יד. הרוצה להתדבק בקונו ידבק בזוהר הק' סב
- טו. משיג חכמה ויראת שמים סב
- טז. הוא המפתח והוא הסוגר סג
- יז. יזכה לתקן נפש רוח ונשמה סג
- יח. ע"י הזוהר וכתבי האריז"ל נעשה האדם כבריה
חדשה סד
- יט. ע"י לימוד בתיקונים הבין שנמתקו כל הדינים סד
- כ. סגולה לבעל עסק סד
- כא. סגולתו לאור נפשו באור החיים הנצחיים סד

פרק ט

אופני לימוד ספר הזוהר הק'

- א. האריז"ל לא קצב זמן להתחלת לימוד תורת הח"ן . סה
- ב. לימוד תורת הסוד בלי טהרה מביאה לאפיקורסות .. סו
- ג. מילוי כריסו בש"ס ופוסקים קודם לימוד הקבלה סז

אור תוכן העניינים הזוהר יט

- ד. אין אדם יכול לבוא למשהו השגה בגדלות הבורא
מכל לימודי התורה, כמו מחכמת הקבלה סח
- ה. לעולם יקדים אדם לימוד הנגלה להנסתר סט
- ו. סודות התורה הם אור הנפש סט

פרק י

חודש אלול ראוי ללימוד התיקונים בשופי

- א. גודל מעלת אמירת תיקונים בחודש אלול, שמזכך
הנר"נ ע
- ב. תיקון לבע"ת לאמר ה' דפין זוהר או תיקונים בכל
יום, שמטהר הגוף והנשמה עא
- ג. התיקונים - סגולתן למתק הדינים עג
- ד. הטעם שנתפשט לימוד התיקונים בימי התשובה
יותר מן הזוהר עג
- ה. תיקוני הנפש והגוף עד
- ו. סוד תיקוני הזוהר שגילה הרשב"י עד
- ז. הבעש"ט מעורר על לימוד תיקוני זוהר עה
- ח. התופס חלק מן האחדות כאילו תופס כולו עה
- ט. עורו ישנים מתרדמתכם עו
- י. גודל מעלת לימוד הזוהר עו

פרק יא

התנגדות להזוהר הקדוש

- א. מי שאינו זוכה ללמוד תורת הח"ן, ידע שכל זה
מחמת שאין נפשו זכה ונקיה עח
- ב. פנימיות התורה היא גילוי יקרא דקוב"ה עט

כ **אור** בשער **הזוהר**

- ג. בזוהר מכונסים נשמות הצדיקים ואנשי מדות,
והאחרים נדחים ממנו פ
- ד. ספר הזוהר הוא כתיבת נח שנתנכסו בה שנים מעיר
ושבע ממלכותא פ

פרק יב

העלם וגילוי הזוהר

- א. מדוע נתגלה הזוהר משנת ה'ר"ן ואילך? פ
- ב. הזוהר נתגלה רק בדורות האחרונים כדי להגן
עליהם פג
- ג. הסבר להעלמת הזוהר אחרי פטירת הרשב"י פג
- א/ לא ניתן לכתוב סתרי הזוהר אלא לר' אבא פג
- ב/ אורות הזוהר לא נתגלה רק לחברייא במחשבת
לבם פד
- ג/ אחרי פטירת רשב"י אמרה החברייא: "אל תתן
את פיך להחטיא את בשרך" פד
- ד/ רשב"י הכיר בר' אבא שיוכל להעלים הדברים
אפילו מחכמי הדור ההוא פד

פרק יג

החיוב והשלילה ללימוד הזוהר

- א. מדוע לא נפוץ לימוד הזוהר כשאר מדרשי חז"ל פה
- ב. ר' יצחק דלטאש בפסקו המפורסם יצא להגן על
הזוהר מפני מתנגדיו, ומאז נתפרסם בעולם ביותר צ
- ג. הרח"ו אודות החיוב והשלילה ללימוד הזוהר צב

אור תוכן העניינים הזוהר כא

פרק יד

גדולי החסידות בשבח לימוד הזוהר

- א. ובני ישראל יוצאים ביד רמה - ברי"ש גלי - ר"ת
רבי שמעון בן יוחאי צו
- ב. משיח בן יוסף יחי' ויתקיים ע"י לימוד רזין
דאורייתא צו
- ג. או"ר בגימטריא ר"ז צז
- ד. או"ר בגימטריא אי"ן סו"ף; אדו"ן עול"ם; ר"ז צז
- ה. רק ע"י התגלות סודות חכמת האמת יבוא משיח
צדקנו צז

פרק טו

מעלת אמירת אותיות הזוהר והתיקונים

- א. מעלת אמירת הזוהר והתיקונים בלי הבנה צח

פרק טז

ליקוט נפלא אודות תורת הח"ן

- א. שכר לימוד חכמת הקבלה וחיוב הפלפול בה קב
- ב. לימוד חכמת האמת פועל עשיית המצוות כתיקונן
ובאהבה רבה, ומגיע מזה תועלת לענין התפילה קג
- ג. ספר הזוהר הוא מגן לישראל כתיבת נח קג
- ד. לימוד הזוהר מתקן עולמות העליונים; לימוד
התיקונים מתקן עולם העשיה קד
- ה. לימוד הזוהר דרך בקיאות בלבד קה
- ו. ראוי לקבוע שיעורו בלימוד הזוהר והתיקונים
באופן שישלימם כל שנה קה

- ז. לימוד חמש דפין זוהר בכל יום הוא תועלת גדול להנפש קו
- ח. לימוד הזוהר"ק באשמורת הבוקר קו
- ט. טעם שדוקא לימוד הזוהר הוא תיקון להנפש קו
- י. לימוד בחינת פנימיות התורה מקשר בחינת פנימיות הנשמה לבחינת פנימיות אלקותו ית' קז
- יא. ידיעת מציאות ההשתלשלות היא מצוה רמה ונשאה ומקיים עי"ז מצות וידעת היום גו' קי
- יב. לימוד פנימיות התורה הוא בכלל "שליש במקרא" . קיא
- יג. כמו שהמלח נותן טעם בבשר כן לימוד פנימיות התורה נותן טעם בנגלה דתורה (הנק' לחם ובשר) .. קיב
- יד. מי שיש בידו הלכות ואין בידו מדרש (סודות התורה) לא טעם טעם של יראת חטא קיג
- טו. עי"י שיראת ה' היא אוצרו, עי"ז התורה נק' תורת ה'. קיג
- טז. מעלת ענין "לריח שמניך" (לימוד פנימיות התורה) על "שמן תורק" (לימוד נגלה דתורה) קיד
- יז. אורך הגלות מחמת העדר לימוד הסוד; הלומד מובטח לו שהוא בן עולם הבא קטו
- חי. בדרונו מי שאינו עוסק בזוהר ותיקונים וכתבי האר"י, כל עסק תורתו הוא מן השפה ולחוץ קיז
- יט. עיקר התגלות חכמת הסוד באחרונה לזכך הנפש לתשוקה ודביקות בקדושה קיז
- כ. עי"י לימוד הסוד זוכים לענוה ומוחין דקדושה קיח
- כא. נסתר דתורה מגין נגד מינות, שנאת חנם ולשון הרע קיט
- כב. לימוד הנגלה על דרך הסוד קכ

אור תוכן העניינים **הזוהר** **כג**

כג. האם ללמוד קבלת הרמ"ק או קבלת האר"י קכא
כד. בעסק התורה צריך לדבק את עצמו גם לנסתר
דתורה קכב

פרק יז

נפלאות רבי שמעון בר יוחאי

א. רשב"י היה מלומד בנסים קכב
ב. תחיית המתים בל"ג בעומר בהילולת רשב"י קכג
ג. רשב"י פוקד עקרות קכו
ד. ה"ינוקא" שבזוהר הקדוש נולד מברכת רשב"י
לאביו קכז
ה. הרבה עקרות נפקדו וחולים נתרפאו בזכות נדרים
ונדבות שהתנדבו עבור ציון רשב"י במירון קכז
ו. "אדם ובהמה תושיע הוי"ה" בגימ' "רבי שמעון בן
יוחאי" קכח

פרק יח

לימוד ספר הזוהר הקדוש במירון

א. לימוד ספר הזוהר במירון גרם שנתמלא הבית ריח
טוב ונמשכה הארה גדולה והרגש גדול להנשמה קכח
ב. קביעות זמנים ללמוד ספר הזוהר על ציון רשב"י .. קכט

פרק יט

לימוד מאמרי חז"ל אודות לימוד ס"ת לפני התגלות הזוהר

א. ליקוט מאמרי חז"ל, ראשונים ואחרונים אודות
לימוד סתרי-תורה עד להתגלות ספר הזוהר קל

כד אור בשער הזוהר

פרק כ

דברי הראשונים המתארים את הקבלה

- א. דברי גדולי הראשונים המתארים את חכמת הקבלה קלג
ב. תרגום וביאור הזוהר מפירוש "הסולם" קלו

פרק כא

סדר השתלשלות ומסירת סתרי התורה בספרי הקדמונים

- א. ספר יצירה קלח
ב. בכח ספר יצירה אפשר לברוא אדם, בהמה, חיה ועוף קמ
ג. ספרי ה"היכלות" קמא
ד. ספר הבהיר קמב

פרק כב

התגלות ספר הזוהר

- א. קדמות ספר הזוהר הק' קמג
ב. סדר גילוי ספר הזוהר הק' קמה

פרק כג

מדוע לא נתגלה ספר הזוהר להקדמונים

- א. רבי יהודה חייט מבאר מדוע בדורו נתגלה ספר הזוהר קמו

פרק כד

תולדות רבי שמעון בר יוחאי ובנו רבי אלעזר

- א. לידתו בגליל; תלמיד מובהק לרבי עקיבא קמח

אור תוכן העניינים הזוהר כה

- ב. ישיבתו הק' בצידון וחיבור ספריו קמט
- ג. רבי שמעון ובנו רבי אלעזר התחבאו במערה י"ג שנה ולמדו שם תורה ביחד קנ
- ד. יציאתם מן המערה פעם ראשונה קנב
- ה. נגזר עליהם לחזור למערה קנג
- ו. איך יצאו לחפשי מן המערה קנג

פרק כה

הסתלקות וקבורת רשב"י

- א. הסתלקות וקבורת רשב"י וגילוי רזין לפני הסתלקותו קנו

פרק כו

הסתלקות וקבורת ר"א בן רשב"י

- א. חלישותו, הסתלקותו וקבורתו של רבי אלעזר בן רבי שמעון קסא

פרק כז

דימוי רבי שמעון בר יוחאי למשה רבינו

- א. הקב"ה קרא בשמות משה ורבי שמעון בן יוחאי קסד
- ב. למשה רבינו ולרשב"י נגלה מן השמים שדורשי נפשם מתו קסה
- ג. משה רבינו ורשב"י הסתכלו באספקלריא המאירה. קסה
- ד. משה ורשב"י קבלו תורה מסיני קסה
- ה. משה רבינו ורשב"י נקראו "סיני" קסו

כו אור תוכן הענינים הזוהר

- ו. משה רבינו ורשב"י ידעו סוד "צדיק וטוב לו" והיפוכו. קסו
- ז. משה רבינו ורשב"י שקולים כנגד כל העולם כולו ... קסו
- ח. רשב"י עלה למרום בענן כמו משה רבינו. קסו
- ט. משה רבינו ורשב"י מנעו פורעניות מן העולם. קסו
- י. משה רבינו ורשב"י ידעו ע' פנים לתורה. קסז
- יא. למשה רבינו ולרשב"י נמסר הכח לברך את ישראל. קסז
- יב. רשב"י היה ניצוץ משה רבינו. קסז
- יג. קבורת משה רבינו ורשב"י לא ע"י ילוד אשה. קסז
- יד. פטירת משה רבינו ורשב"י נודעה על בת-קול. קסח

פרק כח

חלקי הזוהר

- א. זוהר על התורה. קסח
- (1) ספרא דצניעותא. קסט
- (2) אדרא רבא. קע
- (3) אדרא זוטא. קעא
- (4) רעיא מהימנא. קעא
- (5) מדרש הנעלם. קעג
- (6) "אדרא דבי משכנא", "היכלות", "רזא דרזין", "סבא דמשפטים", "תוספתא" ו"סתרי תורה" ... קעד
- ב. זוהר חדש. קעה
- ג. תיקוני הזוהר. קעו
- ד. סיכום. קעח

אור תוכן העניינים הזוהר כז

פרק כ"ט

מפרשי הזוהר

- א. רבי שמעון לביא - "כתם פז" קעט
ב. רבי משה קורדובירו - "אור יקר" קפא
ג. רבי אברהם אזולאי - "אור החמה" קפג
ד. רבי שלום בוזאגלו - "מקדש מלך" קפה
ה. "עטרת צבי" לרבי צבי הירש מזידטשוב קפז
ו. "זוהר חי" לרבי יצחק אייזיק מקאמארנא קצא
ז. "דמשק אליעזר" לרבי אליעזר צבי מקאמארנא קצה
ח. "הסולם" (ט"ז כרכים) לרבי יהודה אשלג קצז
ט. "דרך אמת" קצח
י. "נצוצי אורות" להחיד"א קצט
יא. "נצוצי זוהר" קצט

פרק ל

הבקעת אור הקבלה בצפת

- א. מלך המשיח יתגלה בגליל תחילה ר
ב. "כרם היה לידידי בקרן בן שמן" ר
ג. לא היה אדם שהשפיע על עם ישראל כהאר"י הק' ... רא
ד. השפעת ופעולות האר"י נמשכה כשנה ומחצה בלבד...רא
ה. ה"אור יקר" גלה גדולת הרמ"ק בקבלה רב
ו. אליהו הנביא היה "סנדק" האר"י רב
ז. האריז"ל למד נגלות התורה עם השיטה מקובצת
והרדב"ז רב

כח אור תוכן הענינים הזוהר

- ח. האר"י ז"ל בא לעולם הזה רק בשביל תלמידו
הרח"ו רג
- ט. תורת הח"ן - הברית המברית עולם הזה עם עולם
הבא רג
- י. משה אמת ותורתו אמת - אך גבהו דברי האר"י
מהרמ"ק רד
- יא. הרח"ו נסמך להוראה מהאלשי"ך רה
- יב. לא זזה יד הרח"ו מיד האר"י מעת שהחל לגלות
תורת הח"ן רה
- יג. חכמי הקבלה בדורו אמרו על הרח"ו שאין כמוהו
במעלה ובחכמה רז
- יד. הרח"ו ובנו ר"ש נקבעו לערוך תורת האר"י
ולהוציאה לאור רי
- טו. ר"ש ויטאל כתב תורת האר"י ביעילות עליונה ריא
- טז. דמיון וקירבה נשמתית בין האב לבנו ריא
- יז. ר"ש ויטאל היה גלגול התנא רבי מאיר ריב

פרק לא

העליה למירון מימי המשנה עד ימינו

- א. השתטחות התנאים על קבר רשב"י במירון ריד
- ב. אליהו הנביא לומד תורה עם התנאים במערת
רשב"י רטו
- ג. רשב"י מברך לכל הבאים למירון רטז
- ד. השתטחות והקפות בד' מינים - וביטול גזירות -
במירון רטז

אור תוכן העניינים **הזוהר** **כט**

- ה. הדר בארץ-ישראל יעלה בל"ג לעומר למירון וישמח
שם שמחה גדולה ריח
- ו. לא ילך על הציון לבד כי הש"ד ששמו תנ"י יכול
לכופו ולהחטיאו ריח
- ז. כל הפמליא של מעלה ונשמות הצדיקים הם במירון
בל"ג לעומר ריט
- ח. קדושת יום ל"ג בעומר רכ
- ט. טעם שנוהגין להרבות בנרות בל"ג בעומר רכ

פרק לב

שמחת ל"ג לעומר

- א. הטעם לשמחה וחדוה בכל העולמות בל"ג לעומר ... רכא
- ב. טעם למה נקרא יום פטירתו בשם "הילולא" רכא
- ג. ל"ג לעומר שהוא יום ה' בשבוע החמישי הוא גמר
ספיה"ע רכג
- ד. מעשה נורא מהאריז"ל ובעל ה"חרדים" שרקדו
ביחד עם רשב"י בל"ג בעומר רכג
- ה. לימוד הזוהר בהילולא דרשב"י רכד
- ו. לימוד תורת הנסתר במירון רכה
- ז. תיבת "שמעון" היא חיות התנא רכה
- ח. אתדבקות רוחא ברוחא רכו
- ט. לימוד אדם כשר תורת רשב"י גורם נשיקין הדדין .. רכו
- י. סיום הזוהר רכז

פרק לג

גודל מעלת התפילה במירון

- א. התפילה על קברי צדיקים, אפילו יחיד ובלי כוונה שלימה, מתקבלת כתפילת ציבור רכח
- ב. זכות הרשב"י מסייעת להבא ליטהר רכח

פרק לד

"חאלאקע" בל"ג בעומר במירון

- א. "חאלאקע" בל"ג בעומר על קבר רשב"י במירון רכט
- ב. טעם למה התינוקות מורים בקשת בל"ג בעומר רכט

פרק לה

רושמי העליה למירון

- א. רבינו עובדיה מברטנורא רל
- ב. ר' אברהם גלאנטי רל
- ג. האריז"ל עלה למירון ביום ל"ג בעומר רלא

פרק לו

להיות במחיצתו בעולם הבא

- א. ע"י הפצת ספריו זוכה לישב במחיצתו בעולם הבא רלא
- ב. הספר של הצדיק הוא נשמת הצדיק רלב

הקדמה

ישמחו החסידים ויגילו הלומדים, בעזרת השי"ת ובזכות רבן שמעון בר יוחאי הרינו נותנים לפניכם היום ברכה הספה"ק "אור הזוהר", קובץ גדול מתלמוד בבלי ירושלמי, מדרשים, זוה"ק, תיקונים, ראשונים ואחרונים, ספרי בעשטה"ק ותלמידיו, ספרי מוסר, כללים יסודיים ועיקריים בענין לימוד הזוהר והתיקונים, ובהשלמות שונות.

א. בהתחלת גשתינו למלאכת הקודש של אור הזוהר, ערב לפנינו לפתוח הפתיחה וההתחלה בשני מאמרי חז"ל אלו בנגלות.

ב. במסכת שבת (דף קל"ח ע"ב) איתא: ת"ר כשנכנסו רבותינו לכרם ביבנה אמרו עתידה תורה שתשתכח מישראל, שנאמר הנה ימים באים נאום ד' והשלחתי רעב בארץ לא רעב ללחם ולא צמא למים כי אם לשמוע את דברי ד', וכתוב ונעו מים ועד ים ומצפון ועד מזרח ישוטטו לבקש את דבר ד' ולא ימצאו, דבר ד' זו הלכה, דבר ד' זו הקץ, דבר ד' זו נבואה וכו'.

ג. תניא ר' שמעון בן יוחי אומר ח"ו שתשתכח תורה מן ישראל שנאמר כי לא תשכח מפי זרעו, אלא מה אני מקיים ישוטטו לבקש את דבר ד' ולא ימצאו, שלא ימצאו הלכה ברורה ומשנה ברורה במקום אחד.

ד. ובירושלמי (פרק י' דמסכת סנהדרין הלכה ב') איתא: ר' יעקב בר אבבי בשם ר' אחא מייתי לה מן הדא, וחיכיתי לד' המסתיר פניו מבית יעקב וקויתי לו, אין לך שעה קשה בעולם מאותה שעה שאמר לו הקב"ה למשה ואנכי הסתר

אסתיר פני ביום ההוא, מאותה השעה וקויתי לו מה שאמר לו בסיני כי לא תשכח מפי זרעו.

ה. יש לדקדק בעת שרבותינו ביבנה דאגו על ימים הבאים שתשתכח תורה מישראל והביאו הפסוק של נביאים שהכוונה שלא ימצאו דבר ד', הוא על דבר הלכה, למה הזכירו ג"כ שדבר ד' הוא הקץ והנבואה במה שלא עסקו בו כעת? עוד קשה שרשב"י שלא רצה לפרש הפסוק כפשוטו על שכחת תורה ח"ו, ודרש הפסוק שלא ימצאו הלכה ברורה, הלא היה יכול לדרוש כדרשת רבותינו שדבר ד' הוא הקץ, ועוד שאפילו לדרשת רשב"י עוד נשאר לנו חסרון הדומה לשכחת תורה, במה שלא נמצא ההלכה ברורה, רק תהיה ספונה וגנוזה מעיני מבקשיה. וגם דברי הירושלמי צריך להבין שמביא ההמשך הפסוק של הסתרת פנים, שהוא השעה היותר קשה בעולם, ותקותן של ישראל בפסוק כי לא תשכח וגו'.

ו. הנה גאון עוזינו המהר"ל מפראג זצ"ל בספרו תפארת ישראל (פרק נ"ו) מסביר בתוך דבריו את המאמר חז"ל דמסכת שבת הנ"ל לפי דרכו ולשונו שיש לשאול למה לא הגיע אל התורה שהיא נצחית מהראוי אל הנצחית, משום כי הדבר שהוא נצחי עומד קיים בלי שום שינוי, וכעת אין הדור הזה יודעי תורה כמו שהיו הדורות הקודמים וכאלו נשתכחה מישראל, וזו היא מכה מופלאה, וכתב כי כאשר היה התורה עם ישראל, היה השי"ת עמהם, ולפיכך מיד אחר נתינת התורה אמר הכתוב "ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם" וכו', וזה מורה כי הקשור בתורה קשור בו יתברך והתורה היא עמו, ולכן ג"כ כאשר נתרחק השי"ת מן ישראל לגמרי כמו שיהיה בסוף הגלות שיקח הקב"ה עמו התורה ותשתכח

אור הקדמה הזוהר לה

תורה מישראל. וזה שאמרו רבותינו ביבנה, עתידה תורה שתשתכח מישראל, דהכוונה שבסוף הקץ והגלות הארוך והשי"ת נתרחק מישראל לכן דבר זה הוא שכחת התורה וכו', ואמר אז רשב"י ח"ו שתשתכח תורה מישראל, כי התורה היא כמו צורה לישראל ואי אפשר שתתבטל צורתן וכו' אלא שלא תמצא הלכה ברורה במקום אחד. וזה שאמרו רבותינו ביבנה עתידה תורה שתשתכח מישראל, דהכוונה שבסוף הקץ גלות על ישראל והם מפוזרים ומפורדים בכל העולם, כך לא תמצא התורה רק מפוזר ומופרד ולא תמצא הלכה ברורה במקום אחד כמו שהם ישראל וכו' יעו"ש.

ז. המורס מדבריו שאורייתא וישראל המה אחודים ודבוקים וכל מה שאירע לזה אירע לזה, והולכים כאחד בגלגוליהם ובסיבתם בדרך פיזורם וכינוסם, וזה יש לומר בפסוק "והיה כי תמצאן אותו רעות רבות וצרות וענתה השירה הזאת לפניו לעד" וכו', כי התורה שהיא צורת ישראל ניכר בה המצב של עם ישראל בכל זמן, הן בהיותם בשפלותם והן בדרך עלייתם.

ח. המהר"ם אלשיך בפירושו על הפסוק "ויכתוב משה את השירה הזאת ביום ההוא וילמדה את בני ישראל", כתב: שצערו של משה בשעת סילוקו מן העולם היה עיקרו על ישראל - שימצאוהו הרעות והצרות - וגילה לו ית"ש שיתקונו כי בגלות האחרון תרבה תורה בישראל כי לא תשכח, והיא תעמוד להם.

ט. ובזה י"ל שהן הנה הדברים אשר אמר רשב"י שהביא יעוד הפסוק כי לא תשכח מפי זרעו, שאפילו בגלות האחרון, לא תהיה ח"ו שכחת תורה בעם ישראל, רק כפי פיזור ישראל בגלות כן יהיו דברי תורה מפוזרין, ולא ימצאו הלכה

ברורה במקום אחד, ובזה מצא נוחם במה שהתורה וישראל הולכים לאחדים, כי ימצאו גם אז מזרע ישראל וחכמים לזכור ציווי משרע"ה לפני פטירתו להרבות תורה בישראל, ולקבץ דברי תורה וההלכות המפוזרין למקום אחד, ובזה יזכו ג"כ למצוא דבר ד' זה הקץ, שיקבץ נדחי ישראל לנקבציו.

י. לפי הנ"ל מובן פירוש משה בספר רעיא מהימנא על מאמר הכתוב שיבוא המשיח עני ורוכב על חמור, שהוא על סמך עסק התורה, כד"א "יששכר חמור גרס", ע"כ טרם יצוה ד' את יהושע לרעות את ישראל אחרי משה הפיס דעתו שיכתוב את השירה וילמדה את בני ישראל וכו', יעו"ש.

יא. מובא בלקוטי מוהר"ן: שבהפסוק בעצמו מרומז ונסתר סוד הזה שעל ידי זרעו של יוחאי, שהוא ר' שמעון בן יוחאי, על ידו לא תשכח התורה מישראל, כי סופי תיבות של פסוק זה, כ"י ל"א תשכ"ח מפי זרעיו הם אותיות יוחאי. וזה שמרמוז ומגלה הפסוק כי לא תשכח מפי זרעו, - מפי זרעו דייקא, היינו מפי זרעו של זה בעצמו שהוא מרומז ונסתר בזה הפסוק שהוא התנא יוחאי, כי על ידי זרעו של יוחאי שמרומז בזה הפסוק בסופי תיבות הנ"ל שהוא ר' שמעון בן יוחאי, על ידו לא תשכח התורה כי בחיבור הקדוש הספר הזהר הקדוש בחיבורא דא יפקון מן גלותא. ודע שסוד ר' שמעון בעצמו הוא מרומז בפסוק אחר, כי דע כי התנא הקדוש ר' שמעון הוא בחינת עיר ו'קדיש מין שימא נ'חית ר"ת שמעון, עד כאן לשונו.

דורינו, דור האחרון לפני ביאת המשיח, נלקה בחשכות מכופלת מהמיימינים ומהמשמאילים:

אור הקדמה הזוהר לו

(א) אלו שנמנעים מלימוד הזוהר וכתבי האר"י מחמת יראתם, או ח"ו עצלותם, או זרות הלימוד הק' הזה, שהוא לא כנגלות התורה.

יב. וז"ל המקובל האלקי ר' שלום ביזאגלי ואין מה להוסיף על דבריו: הן היום ראיתי את עוני עמי אשר במארויקוס עיר גדולה של חכמים וסופרים בפשטי התורה וסודותיה, וביום שנפטרו רבותי לעדן גן אלהים, המה ותלמידיהם, לא עמדו אחרים תחתיהם, כי עול הגלות וטרדות המסים רבו עליהם, וכמעט נשתכחה תורה זו מהם, כי מחסרון המלמדים חסרו תלמידיהם, אז אמרתי הנה באתי, במגלת ספר כתוב עלי, עת לעשות לה', מי יתן איפה ויכתבון מלי, בעט ברזל ועופרת, ולא תהיה תורת האמת זו ח"ו נעדרת, ולעד בצור יחצבון לשום להם שארית, תקוה טובה ואחרית, ואל ההרים אשא עיני, יבא עזרי מעם ה', כי במה אתרצה אל אד', הלא בראשי האנשים הקדושים, לזכות את הרבים אשר בדרך האמת רצים ואל ה' נגשים, יתקדשו עוד קדושה יתירה, באש דת סודות התורה, וילמדו הזוהר בשפה ברורה, מסוקל ומוגה כדת וכשורה, ומסומן באותיות הפירוש כשרגא דנהורא, למצוא מבוקשם מיד ולאלתר במהרה.

יג. (ב) אלו "שלומדים" הזוהר וכתבי האר"י ל ואינם ראויים לכך מכל הבחינות, וזה אצליהם כשאר חכמות חיצוניות. הם מפרסמים ברבים לבוא ללמוד אצלם, ובזה יצליחו לרכוש הון גשמי. הם מראים תמונות תלים גבוהים של דולרים שיגיעו אליהם על ידי שילמדו אצלם. אוי לנו שהגענו לכך.

הס"מ היודע שעם הגאולה השלימה ע"י משיח צדקינו יגיע קיצו, ממילא הוא עושה כל טצדקי להשחית כל חלק טוב בישראל, שיהי לו "אריכות ימים".

יד. אנו חיים בדור שאפילו הבני תורה אינם יודעים חובתם האמיתית בחייהם, בפרט בעניני המעור והלשון שהם הגורמים העיקרים לעיכוב ביאת בן דוד.

טו. לכן העמסנו עלינו הטורח והעול הכבד ללקט משני התלמודים, מדרשים, זוהר הק', תיקונים וכתבי האר"י, ראשונים ואחרונים, מוסר וחסידות מהבעל שם טוב ותלמידיו הק', כללים יסודיים ועיקריים בענין לימוד הזוהר והתיקונים כהצלת הדור וקירוב הגאולה שלימה, על ידי זיכוך נפשות ונשמות לומדי הלימוד הק' הזה, שאפילו אם בתחלה לא מבינים כל כך הלימוד הזה, בכל זאת זה פועל גדולות ונצורות למעלה בשמי מרום.

טז. מטרתנו העיקרית היא, כאמור, להפיץ עצם לימוד הזוהר ברבים, אפילו אצל "עמך אידן", ללא שום מטרה גשמית, שיתקרא רב, רבי, או מקובל, אלא שיזדככו ויתלבנו נפשות ונשמות עמך בני ישראל ויתקרבו לאביהם שבשמים, וללא ספק זה יביא הגאולה שלימה.

יז. וז"ל מהר"א אזולאי: ודע כי עיקר כוונת הרשב"י ע"ה בחבור הזוהר היה לזה להיות אור הלאומי [היינו השכינה] באפס שפע באין תומך ובאין עוזר לה, ורצה לעשות לה סמך ליחודה בבעלה יחוד מועט ע"י חיבור הזוהר וכו', וספר זה עתיד להתגלות בימי מלכא משיחא כדי ליתן סעד לשכינה. וכל אותם שיזכו אליו יזכו לגאולה, כי העבודה זו המועטת בזמן הזה היא יותר חשובה מכל אילי נביות שהיו

אור הקדמה הזוהר לט

בזמן שהיה בית המקדש קיים וכו', עיי"ש בספר חסד לאברהם מהר"א אזולאי. הרי מבואר גם מדבריו שעתיד ספר הזוהר להתגלות בהתגלות חדשה מפורסמת בדור האחרון. והתגלות זו היינו התפשטות בין הכלל ישראל, אפילו בין אותן שהם בזמן הזה במדרגת בינונים.

יח. כבר האריכו אלו שלפנינו במהות ספר הזוהר הק', התיקונים ושאר ספרי דרשב"י, כמו כן אודות כתיב האר"י ז"ל. אנו לא נכנס לאריכות דברים בהקדמה זו, רק בקצירת אומר נעביר לפני הקורא תולדות הזוהר הק'. כמובן שזה לא יכול להיות דבר שלם, אבל זה לא עיקר מטרתינו.

יט. משה רעיא מהימנא לא גלה סוד ה' רק ליחידיים

משה רבינו ע"ה קבל תורה מסיני מפי הגבורה, הוא היה רבן של נביאים, רבן דחכמים, רבן דמלאכי השרת, דקוב"ה ושכינתיה מדבר על פומוי, וכתב על ידוי רזין אלין דלא אשתמעו כוונתייהו ממתן תורה ועד כען [זח"ג דף רל"ב], אבי החוזה אשר כל רז לא אניס ליה, וראה הכל באספקלריא המאירה במראה ולא בחידות, והוא היה רבן של ישראל שמסר להם פשטות גופי התורה, אבל סוד התורה לא גילה רק ליחידי סגולה מגדולי דורו, כמו אהרן ובניו וחור ובצלאל ויהושע ושבעים זקנים שבדור והנשיאים, שעם מסורת התורה מסר להם גם נשמת סוד התורה.

**שני התלמודים, מזהירים כזהר הרקיע,
וחתום תורה בלמודים**

**כ. ידוע אשר כל דברי התנאים ואמוראים ומאמריהם
והלכותיהם בבבלי ובירושלמי, יסדו יסודתם
בהררי קדש מסוד התורה**

א. חכמינו ז"ל הקדמונים קודם רבי שמעון בן יוחאי חברו תוספתות מדברי קבלה ורזי דרזין דאורייתא, אשר שם הסתירו דבריהם בלשון קצר וחד מאוד, כמ"ש בזה [באוהח"מ על זח"א ס"ב, בשם הרא"ג ז"ל]. ענין התוספות הללו המובאים בכל הזוהר, וכן מתניתין, הם מאנשים חכמים קדמוני ארץ, והיו מסתירים דברי סודותיהם וחידותם, ומסדר הזוהר כשראה דרוש אחד השייך אל עסק אותו דרוש שבאותם התוספות ומשניות, הכניסו בין הדברים, להכריח אותו דרוש מצד אותה תוספתא או אותה משנה, עכ"ל.

ב. וכ"כ באוהח"מ (על פרשת ויצא קנ"ד: להרא"ג ז"ל) וז"ל, שמעתי ממורי נר"ו [הוא הרמ"ק זלה"ה] כי אלו המשניות והתוספתות [הכתובים בספר הזוהר] היו מימי קדם מחכמים מחוכמים והיו מדברים בלשון קצר, והרשב"י ע"ה באו לידו, ובכל דרוש שהיה דורש והיה רואה שבאותו מתניתין או תוספתא היה בא הכרח לדבריו או ענין הנוגע בדרושו, היה מביאו בתוך דבריו עכ"ל.

ג. וכ"כ באוהח"מ (על זח"א קכ"א, בשם הרא"ג ז"ל) וז"ל, המשניות הללו והתוספתות המובאות בכמה מקומות בזוהר, היו מחכמים מחוכמים קדמוני ארץ, והיו החכמים הבאים אחריהם בעלי המימרות מביאים אותם המשניות

אור הקדמה הזוהר מא

השייכות בענין מאמר שלהם או לסייע דבריהם, אי נמי מסדרי הזוהר העתיקים במקומות הראויים והשייכים אליהם עכ"ל.

כא. לכסות הקודש ולהעלים תעלומות

ידוע הוא ומפורסם הוא, שצריכים לכסות הקדש ולהעלים בתעלומות חכמת סודות התורה, כמ"ש [פסחים קי"ט ט]. מאי למכסה עתיק יומין, זה המכסה דברים שכיסה עתיק יומין, ומאי נינהו, סתרי תורה, וכ"כ [בזוה"ק ח"ג ק"ה]: כבוד אלקים הסתר דבר, דלית רשו לבר נש לגלאה מילין סתימין דלא אתמסרו לאתגלייא, מילין דחפא לון עתיק יומין, כד"א לאכול לשבעה ולמכסה עתיק יומין כו' ולמכסה עתיק, למכסה עתיק ודאי.

כב. הרשב"י התנגד לגלות תורת הסוד

טוב טעם ודעת דרש בר יוחאי בזה שלא לגלה סודות, והוא בעצמו אמר [זח"א ע"ב]: וז"ל: אמר רבי שמעון אלו הוינא שכיח בעלמא כד יהיב קוב"ה ספרא דחנוך בעלמא וספרא דאדם, אתקיפנא דלא ישתכחון ביני אנשא. בגין דלא חיישו כל חכימין לאסתכלא בהו, וטען במילין אחרנין לאפקא מרשות עלאה לרשו אחרא.

כג. התבודדות האורים, רשב"י ובנו ר"א במערת צורים

וכך היה רשב"י נוהג שהיה מסתיר סודות התורה, עד המעשה שהיה שנכנסו רשב"י ובנו ר"א להמערה במדברא דלוד בפקיעין, להתחבאות שם מפני גזירת מלכות רומי.

כד. ספרי הזוהר חוברו על ידי הרשב"י והחברייא

ספרי הזוהר נתייסדו ונתחברו על ידי רשב"י והחברייא, שנתגלה עליהם משה רבינו הרעיא מהימנא, שהזמינוהו אליהם לישיבת ובית מדרשו דרשב"י, כי הרעיא מהימנא הוא היה עיקר כח המעמיד וחיות אור קדושתן של רשב"י וחביריו.

כה. אליהו והצדיקים מגן עדן ומלאכי מעלה גילו להם סודות התורה

א. גם נתגלה להם תמיד אליהו הנביא זכור לטוב, וכל נשמות הצדיקים שבגן עדן מיישיבה של מעלה ומיישיבה של מטה, וכל מלאכי מעלה העליונים והתחתונים ניתן להם רשות שיבואו להם ויגלו להם סודות התורה, כמו שאמר הרע"מ [בריש התיקונים] מה ששמע במתיבתא דרקיע גדולות ונפלאות של רשב"י ואליהו וכל החברייא איך מזהירים בתורתם כזהר הרקיע.

ב. ושמע נתינת הרשות שנתנו לרשב"י ולאליהו עם החברים ובשבח רשב"י וחביריו [כסא מלך שם], וז"ל: והמשכילים אינון רבי שמעון וחביריו, יזהירו, כד אתכנשו למעבד האי חבורא, רשותא אתיהיב להון ולאליהו עמהון ולכל נשמתין דמתיבתין לנחתא בינייהו ולכל מלאכייא באתכסייא ובארח שכל, ועלת על כולא יהיב רשו לכל שמהן קדישין ולכל כינויין ולכל הוויין, לגלאה לון רזין טמירין, כל שם בדרגא דיליה, ורשותא יהיב לעשר ספירן לגלאה לון רזין טמירין דלא אתיהיב רשו לגלאה עד דייתי דרא דמלכא משיחא עכ"ל, והשם עליהם בראשם, קוב"ה ושכינתיה באו ונתגלו תמיד לישיבת רשב"י וחביריו.

ג. וכן החברייא בעת שהלכו בדרך ולמדו סודות התורה, זכו תמיד לגילויים עליונים ממלאכי מעלה ומנשמתין קדישין שנתגלו להם ולמדו יחדיו סוד ה', ומזה ומזה היה יסוד ספרי הזוהר והתיקונים, והם הם לימודי ה' שנאמרו ויצאו מפי הרשב"י והחברייא.

כו) רשב"י והחברייא עלו בסילודין, וטיילו בגן עדן העליון ובהיכלין

רבי שמעון בר יוחאי וחברייא בעודם בחיים בעוה"ז, עשו עליית נשמה ועלו בסילודים למרומים בגן עדן העליון, ושהו וטיילו שם בערך כשנים עשר יום בפרדסין ובהיכלין דלעילא מהיכל להיכל וממערה למערה יותר משבעה ימים, וראו שם מה שראו, ושמעו שם מה ששמעו מסודות התורה שנשמעו למעלה מרב מתיבתא דרקייעא.

כז. על ידי מי ואימתי נסדר ספר הזוהר

בספר יוחסין השלם [דף מ"ה] כתב: וז"ל, ספר הזוהר המאיר לכל העולם הנקרא מדרש יהי אור שהוא מסודות התורה והקבלה, כנוהו על שמו [של רשב"י], אעפ"י שהוא לא עשאו, כיון שתלמידיו ובנו ותלמידי תלמידיו עשאוהו על מה שקבלו ממנו, כמו שאמרנו שהמשנה וספרא וספרי ותוספותא כולהו אליבא דרבי עקיבא, אעפ"י שאלו הספרים נעשו על פיו יותר מס' שנה [הס' שנה מוסב על הספרים משנה ספרא וספרי, והם נעשו ע"פ ר"ע יותר מס' שנה אחרי מותו, הגהות יעב"ץ שם] [שי"ן שנה] אחרי מותו, ובעבור זה דברי הזוהר הם יותר אמיתיים, כי הם דברי האחרונים שראו המשנה ופסקי ההלכות ומאמרים מהאמוראים עכ"ל.

כח. ספר הזוהר חובר בימי הגאונים או יותר מאוחר

א. כתב באוהח"מ (פרשת וישלח קס"ח, בשם הרא"ג ז"ל) ספר הזוהר חובר בימי הגאונים, או חכמים אחרים, שחיברו כל המימרות יחדיו שכתב רבי אבא שהיה סופר רשב"י, והם חלקום לפרשיות, כל פסוק בפרשה שלו, והם הוסיפו משלהם, האי כמה דתנינן וכו', וכיוצא בהם יש רבים בזוהר, וכולהו מתרצי בהכי עכ"ל.

הרב ר' משה חגיז בספרו משנת חכמים (סי' שכ"ט-שלי"ד) כתב: ספר הזוהר לא היה מחובר כי אם אחר זמן ע"י שלישי, המסדר עשה התקשרות הדברים כאשר עלו ובאו לידו על נכון, כי האמת יורה דרכו, שהמסדר ומחבר ספר הזוהר הקדוש ודאי אדם גדול היה זבאו לידו הקונטריסים, ומן השמים זכו אותו להוציא לאור תעלומות חכמה הנעלמה, והוא סידר הקונטריסים על סדר הפרשיות, אך לא רשב"י ורבי אבא עשו סדר זה הנמצא בידינו.

כט. מדוע קראו לספר הזה בשם "זוהר"

ספר הזוהר, מי ומדוע קראוהו כן?

מצאתי כתוב בהקדמה ב' על התיקונים (דף י"ז ע"א): והמשכילים יזהירו כזהר הרקיע, מאי כזהר, אלא כד עבדו האי תבורא, אסתכמו עליה לעילא וקראו ליה ספר הזוהר.

ל. ר' אבא כתב הזוהר לפי ציווי הרשב"י

הזוהר נכתב על ידי רבי אבא, כי כן צוה רשב"י בעת הסתלקותו [בריש אד"ז זח"ג רפ"ז]: וסידר שרבי אבא יכתוב, וכנראה אשר רבי אבא היה תמיד ספרא דרשב"י, וכן אמר רבי אבא בעצמו [שם] אחר הסתלקותו דרשב"י, ואנא

אור הקדמה הזוהר מה

כתבנו סברנא למכתב טפי ולא שמענא, וכה אמר רבי אבא לרבי אלעזר [זח"ב קכ"ג]: ההוא דאנא כתבנא מבוצינא קדישא, אמינא לגביה חבריאי.

לא. הזוהר נכתב בלשון שלמדו רבי שמעון - תרגום

לשון הזוהר, לי שנא של זהוריית כתבו רבי אבא בלשון תרגום, באותו לשון שלמד בו רבו רשב"י, כמ"ש באוהח"מ (לזח"א דף ט' ע"ב, בשם הרמ"ק), וז"ל: הרשב"י היה מדבר תרגום, והיו מלאכים באים לשמוע כו'.

לב. מסדרי הזוהר הוסיפו מאמרים גם מאמוראים

מאמרי ושמות האמוראים הנמצאים בספרי הזוהר הקדוש, זה הוא הוספה שהוסיפו אח"כ מסדרי הזוהר הקדוש. וכן היה בכל ספרי חז"ל הקדמונים, שהמסדרים אחריהם הוסיפו עליהם מדברי חז"ל אשר ראו ומצאו הדומה לענין. אשר בוודאי אלו מסדרי ספרי הקודש אשר נחתמו אחר הסתלקות מחבריהם, ג"כ היה להם מקדושת ופתיחת לב מעין הראשונים, ורוח קדשם העליון, הורשה להם להוסיף מתז"ל האחרונים הדומים וסמוכים להם.

לג. חסד לאומים חטאת, ואין לצפות אלא למשיח צדקינו שהוא יגאלינו

א. צריכין אנו להאמין באמונה שלימה בביאת משיח צדקינו שהוא יבא ויגאלנו, וגם לחכות עליו עד שהוא יבוא ויגאלינו, כמ"ש הרמב"ם (פרק י"א מהלכות מלכים): "וכל מי שאינו מאמין בו, או מי שאינו מחכה לביאתו, לא בשאר נביאים בלבד הוא כופר, אלא בתורה ובמשה רבינו, שהרי

מו אור הקדמה הזוהר

התורה העידה עליו" כו', עיי"ש. וכל שכן שלא לסמוך על חסדי לאומים והבטחתם.

ב. עיין ירושלמי פסחים (פ"ח ה"ו) מה שאמר על הבטחתם אשר פיהם דיבר שוא וימינם ימין שקר.

ג. איתא בב"ב (דף צ"א ע"ב) דמתרחיץ עליהון דיליה דלהון, וכן היה בחורבן הבית שהיה בטחונם במצרים ובאשור ובבל מה שהבטיחו להם, ואחר כך היה להבל וריק הבטחתם וכל צפייתם. ועל זה אמר הנביא ירמיה [איכה ד'-י"ז] עודינו תכלינה עיננו אל עזרתינו הבל בצפיתנו צפינו אל גוי לא יושיע. ובפירושא אתמר לן התנא הרשב"י (תיקונים תיקון ס"ט) בזמנא דייתי מלכא משיחא כו', בההוא זמנא ה' בדד ינחנו ואין עמו אל נכר עכ"ל.

ד. והיום בעוה"ר מפני ההסתר פנים הגדול, וגודל הצרות שמתרבים ר"ל בכל יום ויום ביחוד על עם ישראל, הנה רבים הם היוצאים מפשטות אמונת אלקי עולם ומאמונת התוה"ק ונביאי האמת, מה שנבאו על גאולת משיח צדקנו.

ה. מובא בזוה"ק (ח"א דף קל"ט-ק"מ במדה"נ) ר"א בן ערך הוה יתיב והוה קא מצטער בנפשו טפי, עאל לקמיה רבי יהושע, א"ל חיזו נהירו דבוצינא דעלמא למה אנפוי חשוכין, א"ל חיזו ודחילו סגי עאל בי, דהא אנא חמי מה דאתערו חברנא מארי מתניתא דשראת עליהו רוחין קדישין כו', מאן יזכה להאי ארכא, מאן יתקיים בקיום דתיה בין האי זמנא, ועל דא אצטעירנא בנפשי.

ו. וזה יבואר במה שכתב בהקדמת הזוהר (דף ד"י) שרבי חייא שמע קלא דאמר מאן דלא מצפא דא בכל יומא בההוא

עלמא לית ליה חולקא הכא, וכ"כ בזהר (ח"א דף ק"מ, במדה"י) חוסן ישועות, מהו ישועות, אלו המצפים ישועות בכל יום, וכנראה שעל זה הצטער ר"א בן ערך בטוב לבו על לחץ ודחקן של ישראל שיגרמו להם כך באריכות הגלות.

ז. ובה מפרשים [בסליחות לערב ראש השנה בפזמון "שלוש עשרה מדות"] : אם סררו כפרה [שסרה מדרך החרישה והלכה בעקלתון, שהוא] מרוב עתים וימים ודו"ק.

ח. כן מובא בזהר (ח"ב דף ז' ע"ב) רבי שמעון זקף ידוי ובכה ואמר, ווי מאן דיזדמן בההוא זמנא, וזכאה חולקיה מאן דיזדמן וישתכח בההוא זמנא כו', בגין דההוא דיתקיים בההוא זמנא במהימנותא, יזכה לההוא נהירו דחדוה דמלכא, ועל ההוא זמנא כתיב וצרפתים כצרוך את הכסף ובחנתים כבחון את הזהב וגו', לבתר דאינון עקותין מתערי על ישראל, וכל עמין ומלכיהון יתייעטון כחדא עליהו, ומתערו כמה גזירין בישין, כולהו סלקי בעיטא חדא עליהו, וייתון עקתא על עקתא, בתרייתא משכחין קמייתא כו' עי"ש. וכמה מפריצי יהודאין יתהפכו לאהזרא לגבייהו וייתון עמהון לאגחא קרבא על מלכא משיחא כו' עי"ש.

ט. ולכן אחי ורעי, מי לה' ולתוה"ק ולנביאי האמת, יתחזק מאד מאד באמונת ביאת משיח, וכמה פעמים ביום יאמר כל אדם אני מאמין באמונה שלימה בביאת המשיח ובאמונת השי"ת אשר הוא ראשון והוא אחרון ומבלעדי ה' אין לנו מלך גואל ומושיע. והשי"ת לבדו בוודאי יחוס וירחם על עם עני ואביון דור עני דור האחרון הזה, אשר כמעט כל סוף חבלי משיח עבר עלינו בימינו, שהוא יעשה סוף וקץ לכל צרותינו, ופדה יפדה את נפשותינו, ויגלה מהרה כבוד מלכותו עלינו, וידע כל פעול כי אתה פעלתו, ויבין כל יצור כי אתה

מח אור הקדמה הזוהר

יצרתו, ויאמר כל אשר נשמה באפו ה' אלקי ישראל מלך ומלכותו בכל משלה.

י. אין לנו להשען אלא על אבינו שבשמים, בפרט במצוקת עם ישראל בארעא קדישא ובגולה בכל אתר ואתר, התעוררו, חושו לקדם הגאולה עד שלא תבואו הפורעניות חלילה וחס.

לד. הגם שהרשב"י ור"א בנו והחבריא קדישא הקפידו על העלמת תורת הח"ן, אך כל זה היה רק אז, אבל האר"י הק' והבאים אחריו צדדו להפצת לימוד זה כחוסן ומגן לישועת עם ישראל

א. ידעתי גם ידעתי מך ערכי כי אין אני ראוי לעמוד במקום גדולים לעורר על לימוד תורת הנסתר, ורבים יאמרו לנפשם אין כוונתו לשם שמים אלא לכבוד עצמו הוא דורש, לקנות לו שם. ע"כ אציג לפניך משל נכבד שראיתי בספה"ק אור לישירים בשם הרב מו"ה יואל מוכיח זצ"ל:

ב. מנהג ישראל תורה הוא, שנוסעים מוכיחים מעיר לעיר להוכיח את ישראל. ורבים מהמון עם טועים ואין שומעין לדבריהם, מפני שהם לוקחים ממון בשביל הדרשה, ואומרים שתוכחתם אינו אלא קרדום לחפור בה ואין כוונתם לשם שמים. ונשא עליהם משל ונאמר: בעיר אחת קטנה, לא הי' להם בתי אבני גזית כי אם בתי עצי היער והגגות מכוסים בתבן, והי' גרים שם איש ואשתו בעלי תחת הגג. בלילה אחת הלכה האשה לישן ועדיין בעלה הי' נייעור והי' לו נר דלוק.

ג. טרם יכבה הנר גם הוא הלך לישן והניח הנר דלוק, צעקה אליו אשתו: אולי ח"ו יפול ניצוץ א' מהנר וישרף כל

ג. והנני להעתיק לך לשונו הזהב והקדוש בזוהר הקדוש פ' שלח (דף קס"ו ע"ב) מענין חמודא דאורייתא, וזה לשון קדשו: בכה ר' שמעון וגעא פתח ואמר אילת אהבים ויעל תחן דדיה ירווך בכל עת באהבתה תשגה תמיד, (משלי) אורייתא אורייתא נהורי דכל עלמין כמה ימים ונחלין ומקורין ומבועין מתפשטא מנך לכל סטרין, מנך כלא, עלך קיימי עילאין ותתאין, נהורו עילאה מנך נפקא. אורייתא אורייתא מה אימה לגבך אילת אהבים אתה, ויעלת חן עילא ותתא. רחימין בילך מאן יזכו לינקא כדקא יאות. אורייתא אורייתא שעשועים דמארך מאן יכול לגלאה ולמימר סטרין וגניזין דילך. בכה ר"ש ואעיל רישיה בין ברכוי ונשיק לעפרא, עי"ש עוד להלן מגודל נוראות קדושתו של ר' שמעון בן יוחאי.

ד. וראה בפ"י הסולם במאמר אילת אהבים אות קפ"ג-קפ"ד וזל"ק: פתח ואמר אילת וגו', פתח ואמר, אילת אהבים ויעלת חן דדיה ירווך בכל עת באהבתה תשגה תמיד. תורה תורה, האור של כל העולמות, כמה ימים ונחלים ומקורות ומבועים מתפשטים ממך לכל הצדדים. ממך הכל, עליך עומדים העליונים והתחתונים, אור העליון ממך יוצא. תורה תורה, מה אומר לך, אילת אהבים אתה ויעלת חן, למעלה ולמטה הם האוהבים שלך, מי יזכה לינק ממך כראוי. תורה תורה, השעשועים של אדונך, מי יכול לגלות ולומר הנסתרות והגנוזות שלך. בכה והכניס ראשו בין ברכיו, ונשק את העפר.

ה. אדהכי חמא כמה וכו': בתוך כך ראה ר' שמעון כמה צורות של החברים מסביב לו. אמרו לו, אל תירא בנו של יוחאי, אל תירא מאור הקדוש, כתוב ושמח בשמחת רבונך.

כתב כל אלו הדברים ששמע באותו לילה, ושנה אותם והגה אותם ולא שכח דבר. ונר ההוא האיר לו כל אותו הלילה עד שבא הבוקר. כשבא הבוקר, נשא עיניו וראה אור אחד שהיה מאיר ברקיע, השפיל עיניו למטה. חזר כבתחילה וראה אור בכל הרקיע שהאיר, ועלה באותו האור צורת הבית דהיינו בית המקדש, כלומר שנעשה הזווג של מלכות בזעיר אנפין, בכמה ציורים, שמח ר"ש. וכרגע נגנז אור ההוא.

ו. ע"כ הנני בזה בבקשה כפולה ומכופלת: נפשך היפה ונשמתך הרוממה היא בקשתי ושאלתי. יערב נא לפניך עתירתי ותחינתי. נא ונא שמע לעצתי, איעצך ויהי אלקים עמך, לקבוע לך שיעור חדש בספר הקדוש הזה שהוא עתיקא דעתיקין מתוקין כדובשין, כי על ספר הקדוש והנורא הלזה העידו עליו קדושי עליון שרפי מעלה, ובתוכם השליה הקדוש והכלי יקר זי"ע, שספר הזה הוא המורה והמדריך להמתחילים לעלות אל הר ד' ולזכות על ידו לכנס לפני ולפנים אל הקודש פנימה באתר גנזיא דמלכא, וזה השער לדי צדיקים יבואו בו, והוא סולם מוצב ארצה וראשו מגיע השמימה.

ו*. הגם שראשו מגיע לשמי שמים העליונים בגבהי מרומים עד אין שיעור וערך נעלה ונשגב, בכל זאת התחלתו הוא כסולם מוצב ארצה, ויכולין ממש אפילו בבחינת ארץ, מדרגה שפלה להתחיל לעלות וללמוד בו כמו השתמשות של כל סולם שהשלב התחתון של הסולם הוא סמוך ממש לארץ ויכולין להתחיל לעלות עליו, ואח"כ עולין ממדרגה למדרגה עד הגבה למעלה מעלה עד שמי רום המעלות (וזה נרמז ליעקב אבינו ע"ה בחלום שאפילו בבחינת יעקב עקב י', עם

כל זה יש בכח זרעו של יעקב לזכות למדרגות רמות וגבוהות
ירום ונשא וכו'. כי ראשו של הסולם מגיע השמימה.

ז. הנני בטוח בעהשי"ת שתזכה להרויח רוחים רוחניים
גדולים עצומים, ותבין ותרגיש דברי קדשו של המלך החסיד
דוד ע"ה, טוב לי תורת פיך מאלפי זהב וכסף, הנחמדים
מזהב ומפז רב, ומתוקים מדבש ונופת צופים, כי ע"י לימודי
קודש הלזה תראה בעין פקיא כי הדברים המה אמת, גם
פשוט כפשוטו, כי תזכה בעהשי"ת ע"י עמקות ומתיקות
לימודי קודש הללו להרגיש ממש במלוא מובן המלה טעם
מתוק הרבה יותר מבדבש, בקיום תורה ומצות ובעסק
ולימוד תורה הקדושה, כי תזכה להיות בריה חדשה, עם
השגה חדשה, גבוה רמה ונשאה.

ח. ובפרט ת"ח שזכה כבר לחדש חידושי תורה בתורה
הנגלית, אם יזכה להצליח בלימודי קודש הללו בחכמת חן,
אזי יזכה לחדש חידושים בחלק תורה הלזה הרבה מאד
מאד, ומעייני חכמת התורה יתחילו להפתח לעיני שכלו
ויזכה להיות כמעין הנובע מקור מים חיים.

ט. תאמין לי באמונה שאי אפשר להעלות על הכתב
הסבר ענינים האלה עד שתזכה לזה בעצמך, כי המה דברים
נעלים ונשגבים אשר אין חכם כבעל נסיון. וזה שאמר דוד
המלך ע"ה טעמו וראו כי טוב ד', כי צריכין לטעום טעם
כעיקר באורייתא ורק אז תבין יראת ד', וד"ל. ותרגיש טעם
חדש בלימוד גמרא ותוספות ותבין מה זה תפילין ציצית,
שופר, לולב, וכל מצוה יש לה שורש למעלה, ורומזת לענינים
נוראים נפלאים ועצומים בגבהי מרומים, הגבה למעלה
מעלה. וכביכול הקב"ה בכבודו מקיים המצוות, כמו

שמברכין אשר קדשנו במצותיו. ותשכיל להבין מה זה שכתוב נעשה אדם בצלמינו, מה זה צלם אלקים כביכול.

י. ע"י לימוד הקדוש הזה תזכה לחיות חיים חדשים בהשגה חדשה, וכל סדר החיים שלך ישתנה לפניך לטובה, להבין ולהשכיל ולשמוח בגודל ועצום הזכות להיות יהודי כשר שומר תורה ומצות השי"ת, ותחיה בעולם חדש וברגש קודש לטעום טעם מתוק מדבש בלימוד תורה ובקיום המצות, ורק אז תתחיל להשיג מה זה אהבת השי"ת ואהבת תורה ואהבת ישראל.

יא. וקראתי הספר בשם "אור הזוהר" שלקטתי הרבה מאמרים הנמצאים בספרים שונים המדברים בגודל מעלת לימוד הזוהר, וסידרתים בסדר נאה כל ענין וענין, ועשיתי מפתח למצוא כל מאמר בנקל ובמהרה.

יב. וזכות התנא האלקי רשב"י וזכות כל התנאים יעמוד לי ולזרעי שנזכה ללמוד וללמד לשמור ולעשות ויקוים בנו אורח ימים בימינה בשמאלה עושר וכבוד, ונמצא חן ושכל טוב בעיני אלקים ואדם.

יג. אודה את ה' בכל לבב ובתוך רבים אהללנו אשר הגיעני עד הלום לברך על המוגמר שהחיינו לזמן הזה לסיים ספר "אור הזוהר", לעורר אודות לימוד תורת הסוד.

יד. זכות הרשב"י יגן בעדינו, שטרחנו לקבץ מאורותיו להפיצן בישראל, לחזק הלימוד בהן. צקון לחשינו, כשם שזכינו להוציא לאור ספר "אור הזוהר" ח"א, כן נזכה להוציא לאור החלק ב' מספר זה.

לו. למד הפרי עץ חיים מאה פעמים ואחד

עד כמה היה חביב לימוד תורת הסוד על תלמידי הבעל שם טוב וממשיכיו, מובא שהרה"ק מוהרי"א מזידיטשוב בעצמו אמר: שלמד ושנה הפרי עץ חיים מאה פעמים ואחד.

לז. מה נמלצו לחכי אמרותיו מדבש לפיו

א. רבי שמעון בן יוחאי ימליץ טוב בעד הלומדים מתורתו, כמ"ש בספר חסידים [סימן רכ"ד] כל האומר דבר שמועה מפיהם הם מתפללים עליו שם וממליצים טוב עליו.

ב. אחת שאלתי מאת ד' אותה אבקש שבתי בבית ד' כל ימי חיי לחזות בנועם ד' ולבקר בהיכלו. ונזכה ביחד עם זוגתי תחי' לגדל בניקל את יו"ח היקרים שיחי בדרך ישראל סבא מתוך נחת בדרכי התורה והיראה ולמעשים טובים, ולרוות מהם רוב נחת ושמחה כל הימים, וביתנו יהיו מלא ברכת ה', ששון ושמחה ימצא בו תודה וקול זמרה.

ג. וכפי אפרוש לשמים שיזכני ד' גם להלאה להיות ממזכי הרבים כמו שעזרני עד הנה והצילני מגלי גלים דעברו עלי, ובכן יה"ר שהחיבור הזה ימצא חן בעיני אלקים ואדם, ויתגלגל על ידי זה זכות הרבים, ונזכה לישב באהלה של תורה להרביץ תורה ויראת שמים עד שיקצו וירננו שוכני עפר ונזכה לעלות לציון מושיעים עם גואל האמיתי במהרה דידן אמן.

יתן ה' שימצא ספר זה חן ושכל טוב בעיני ציבור היראים את דבר ה' שאליו הספר מופנה בעיקר, וששבילו כל מאמץ כדאי ומשתלם, ויאירו דברי הספר את עיניהם של ישראל בכל מקום שהם לדבוק ולילך בדרכי הצדיקים

המובאים בהספר לזכות וליאור באור פני מלך חיים, וזכותם של רבי שמעון בר יוחאי והאר"י הקדוש וכל הצדיקים המובאים בספר הזה יגינו עלינו ועל כל בני ביתנו, להשלים משאלין דלבאי ולבא דכל עם ישראל לטב ולחיין ולשלם אמן כן יהי רצון.

יהי רצון שיערה ה' עלינו רוח טהרה ונוכה לטהר לבבנו לעבוד ליוצרנו בכל כוחנו ובכל נפשנו ובכל מאודנו עד שישלח לנו משיחנו ויקבץ נדחנו במהרה בימינו אמן.

וזאת למודעי שספרים אלו מותר לכל אחד להדפיס כמה שרוצה באיזה לשון שרוצה, וכל המזכה את הרבים זכותו עומדת לעד וזוכה לבנים צדיקים.

וטרם אכלה לדבר הנני קובע ברכה לכבוד ידידי הרבני הנגיד המופלג, נדיב ישוע מוכתב בנימוסין מוהר"ר... נ"י וכו', שעזר להדפוס הספר הקדוש הזה.

ויהי נועם ה' עליהם להתברך בכל מילי דמיטב, ובשיבה טובה, אתה ה' לעולם תשמרם, ברכם שמרם טהרם, שיזכו לראות מיוצאי חלציהם רב תענוג ונחת דקדושה, עד אשר נוכה בקרוב לשמוע קול מבשר ואומר בביאת גואל צדק בב"א.

כה דברי חד מזעירי דחברייא,

ספר אור הזוהר

פרק א

**בו יבואר גודל מעלת לימוד ספר הזוהר
והתיקונים וסגולתו בזה ובבא**

**א) מי שלא למד רזין דאורייתא לא זכה
לפנימיות הקב"ה**

מי שלא למד חכמת הקבלה של סודות ורזין דאורייתא,
לא זכה לפנימיות הקב"ה ית' ויתעלה כו'.
(סי' ברית מנוחה דף ב' :)

אם ימצא אחד בעיר ושנים ממשפחה הלומד סתרי
תורה, האיש הזה הוא בעיקר בדעת השלם בלי חסרון.
(סי' קנה הגדול דף מ"א ע"ג)

ב) אור ששת הימים גנוז בזוהר

...ע"ד ששמעתי פעם אחד שאלו להבעש"ט זללה"ה
אחת מהדברים, ואזי פתח ספר הזוהר שהי' מונח על השולחן
והסתכל בו ואמר להם כל המאורע, ואח"כ נמצא האמת אתו
שכיון בדבריו. ושאלו פיו הקדוש, וכי בשביל שפתח את ספר
הזוהר והסתכלות מעט בזוהר יתכן לדעת ולראות מרחוק,
ואז השיב, הלא מצינו אור שברא בו הקב"ה את עולמו הי'
מאיר מראש העולם ועד סופו וגם האדם יכול לראות מראש

העולם ועד סופו עם אור הבהיר ומאיר לארץ ולדרים עליי, וכיון שראה הקב"ה שאין העולם כדאי להשתמש עם זה האור, גנזו לצדיקים, ואיי אפוא המקום המכיל את האור והיכן גנזו, גנז את האור בתורה, שתורה אוצרו הטוב של הקב"ה, וכשאדם לומד תורה לשמה מסתכל בה בעין שכלו, המאור הגנוז מאיר לו נתיב להשכיל ולראות מראש העולם, כאשר מאז קודם שגנזו האור.

(אור המאיר (זיטאמיר) פ' פקודי, דף כ"ח טור ג')

ג) האור החיים הק' מעריך את הבעש"ט כבר-סמכא בתורת הסוד

בשנת תק"ב נדפסו בוויניציא חומשים עם פירוש "אור החיים" מאת הרה"ק מוהר"ח בן עטר ז"ל מירושלים, והגיעו החומשים ליד הבעש"ט ז"ל ושמח בהם מאד, כי בפירוש אור החיים מצא הבעש"ט התלהבות נעלית לעבודת ה', אז שלח הבעש"ט את גיסו הרה"ק רבי גרשון קיטווער ז"ל לירושלים, שיבוא אל ישיבות מוהר"ח בן עטר ז"ל, ומראש הגיד לו שלהרב בעל אור החיים יש שתי ישיבות, אחת ללימודי גפ"ת בנגלה, ואחת ללימודי אצילות תורות הקבלה, והזהיר הבעש"ט את גיסו הרה"ק כי ישתדל להיות בישיבות הנסתר, ולא יגיד כלל לבעל אוה"ח מי הוא, עד אשר ירגיש בו הרב עצמו.

כאשר בא הרי"ג קיטווער ז"ל שמה, הלך לבעל אוה"ח לבקש ממנו שיניחהו לשמוע לקח מפיו הקדוש, ונתן לו רשות ליכנס לבית מדרשו ולמד שבוע אחד בישיבתו הנגלית, אח"כ נכנס לבית הרב אוה"ח וביקש אותו כי ירשהו ללמוד אצלו בישיבה הנסתרה, וישאלהו הרב, מי גילה לך שיש לי ישיבה נסתרה, ויען לו שגיסו ורבו הרב ישראל בעל=שם הגיד לו,

ויאמר לו הרב אוה"ח כי לא ידעהו, ואעפ"כ כאשר הביט עליו מראשו ועד רגלו, הכיר בו כי ראוי הוא ללמוד קבלה, ונתן לו רשות גם לזה. וכאשר למד שמה שלושה ימים צוה הרב אוה"ח לשומר הפתח לבל יתנהו עוד לבוא פנימה, והלך מוהר"ג לבית הרב לדעת סיבת הדבר, ויהי אך ראהו הרב, אמר לו, חמתי עליך, מדוע לא אמרת על גיסך בעל שם טוב, רק אמרת גיסך הוא הר"י בעל שם, את הר"י בעל שם לא אדעהו, אבל את מהר"י בעל שם טוב אכיר ע"פ ראייה דקה מעולמות העליונים, ולהישיבה לא הניחו עוד לבוא, כי אמר שאין לו צורך ברב אחר, אם יש לו רב כבעש"ט.

(דורש טוב (טשורטקוב) אחרון של פסח תש"א, ע' קצ"ד טור א')

ד) לימוד הזוהר תיקון האדם בזה ובבא

א. בהיכלא תנינא יש שם חיה קדושה יופיא"ל [גיי קבל"ה, הרמ"ז] שמ"י, ואיחי קיימא בכל רזי דחכמתא, וכל אינו מפתחאן דחכמתא קיימין ב"י [והוא ה"י רבו של משה רבינו ע"ה, כידוע]. האי חיותא קיימא למתבע אגרא מעם קוב"ה למיהב לכל אינון דרדפי בתר מאריהן דחכמה ואפילו מכל בר נש, ואולפי חכמתא למנדע למאריהון, וההוא אגרא דיהיב לבני נשא דרדפי בתר חכמה למנדע למאריהון, דכד נפק בר נש מהאי עלמא, האי חיותא נפקא על ד' שרפים מעפפין וטאסת קמ"י, ולא שביק כל אינון גרדיני נימוסין די בסטרא אחרא למקרב בהד"י, [ואעפ"י שיהי חייב, יצילהו שלא יצטערוהו כעת, ונקה לא ינקה ח"ו, שאין משוא פנים למעלה ויטהרוהו מסיגי מעשיו, אור החמה בשם הרמ"ק זלה"ה].

כמה אינון שליחן דשלם סחרניי, ואלין שרפים כד נטלין ואתחזיין, אתכפיין אינון שרפים נחשים מההוא נחש דגרים מותא לכל עלמא, האי חיותא קדישא קיימא, כד נשמתא סלקא ומטאת לגביי, כדין שאיל לה ברזא דחכמתא דמאריי, וכפום ההיא חכמתה דרדיף אבתריי ואתדבק בה הכי יהבי ליי אגרא, ואי יכיל לאדבקא ולא אדבק, דחי ליי לבר ולא עיילא, וקיימא תחות ההוא היכלא בכסיפו. וכד נטלין גדפיהו אילין שרפים דתחותה, כדין כולהו בטשי בגדפיהו ואוקדון לה. ואתוקדת ולא אתוקדת, וקיימא ולא קיימא, והכי אתדנת בכל יומא נהירת ולא נהירת, ואעייג דעובדין טבין אית לה, בגין דלית אגרא בההוא עלמא כאינון דמשתדלי בחכמתא לאסתכלא ביקרא דמאריהן, ולית שיעורא לאגרא דאינון דידיעי חכמתא לאסתכלא ביקרא דמאריהון. זכאה חולקיהון בעלמא דין ובעלמא דאתי, דכתיב אשרי אדם מצא חכמה [כי סתם חכמה הוא סודות התורה, אור החמה, בשם הרמ"ק זלה"ה] ואדם יפיק תבונה.

(זחי"ב רמז, ב)

ב. זכאה אינון כל דמשתדלי באורייתא למנדע בחכמתא דמאריהון, ואינון ידעין ומסתכלין ברזין עילאין, בגין דכד בר נש משתדל בהאי עלמא בהאי, מסתלקי מיניי כל דינין דעלמא, ולא עוד אלא דפתחין ליי תליסר תרעי רזי דאפרסמונא דכיא דחכמתא עילאה תליא בהו, ולא עוד אלא דקוב"ה חקיק ליי בההוא פופירא דכל דיוקנן גליפין תמן, וקוב"ה אשתעשע ביי בגן עדן וחסין תרין עלמין, עלמא דא ועלמא דאתי.

חכמתא דאצטריך ליי לבר נש למנדע. חד למנדע לאסתכלא ברזא דמאריי, וחד למנדע ליי לגופיי